

Nevruz

– Nilüfer Sarp · 20 Mart 2013

NEVRUZ

Baharla beraber neşe saçarak
Sıcacık yellerle; geliyor nevruz.
Gösterdi yüzünü çiçek açarak
Karların bağırını; deliyor nevruz.

Toprağı ısıtır, soğuğu sürer
Su, kökten başlayıp dallara erer
Ağaçlar uyanır, çiçekler derer
Bereket yolunu; biliyor nevruz.

Yavaştan boynunu uzatır nergiz
Tabiat süslenir dağ, taş dolar giz
Buzları eritip, kıştan hiç bir iz
Kalmasın diyerek; siliyor nevruz.

Güzden avuç avuç serpilen buğday
Yağan soğuk karı yorgan, örtü say
Toprakla sarılıp yattı altı ay
Hasat hayaline; dalıyor nevruz.

Tarlalar, ovalar dağlar demlendi
Günü geldi hepsi boy boy çimlendi
Bağlarda asmalar hoş biçimlendi
Kışı bahar ile; bölüyor nevruz.

Göçmen kuşlar şimdi dönüş yolunda
Bülbüller şakıyor gülün dalında
Papatya, menekşe, arı balında
Cıvcivi yuvada; beliyor nevruz.

Çoban koyunları gezdirir dağda
Bağban elde çapa, tozuyor bağda
Aklım yayıktaki taptaze yağda
İnsanın fıkrini; çeliyor nevrüz.

Yere, göğe hâkim ılık bir hava
Bahardır, avcılar son verir ava
Felek "Koç Burcunda" gelirken tava
Mutluluk dağıtıp; gülüyor nevrüz.

NİLÜFER SARP_____